

The Colours of Europe: EURO<26 in LUNAPARK na Poljskem

28. MAJA SO SE V GDANSKU V OKVIRU MEDNARODNEGA OPEN-AIR KONCERTA THE COLOURS OF EUROPE PRELIVALE BARVE MLADIH GLASBENIH SKUPIN IZ 6 DRŽAV, MED DRUGIM TUDI SLOVENSKE SKUPINE LUNAPARK.

Koncert je organizirala poljska mladinska kartica EURO<26, ki praznuje 10. obletnico uspešnega delovanja. Več kot 27 skupin iz različnih evropskih držav se je potegovalo za nastop na koncertu v Gdansk, izmed katerih je bila skupaj s 5 skupinami izbrana tudi skupina LUNAPARK. Predstavitve skupin in vse o koncertu si lahko ogledate na www.euro26.pl/concert.

Skupina LUNAPARK, ki deluje že od leta 2000, je na slovenske glasbene lestvice že lansirala nekaj zelo uspešnih komadov, pika na i pa je pred kratkim izdal album Labirint, ki vsebuje 11 ostrejših melodičnih rockovskih skladb, podprtih s prodornim vokalom pevke Apolonije Šterk. Avtor, producent in aranžer pesmi je že znani in izkušeni kitarist Mark Lemer. Petčlansko zasedbo dopolnjujejo še basist Jure Capuder, klaviaturist Mitja Kavčič in bobnar Boris Oblak. Več podatkov o skupini in njihove audio/video posnetke najdete na spletni strani www.lunaparknet.com, kjer bo kmalu objavljen tudi dnevnik dogajanja na Poljskem.

KAKO POMEMBNI SO NASTOPI V TUJINI ZA SLOVENSKO GLASBENO SKUPINO? ZAKAJ?

Slovenski trg je precej majhen, hkrati pa je za mlado skupino zelo težko prodreti v jedro glasbene scene, na vrh. Zato je pomemben vsak nastop izven meja, kajti to konec koncev skupini daje tudi določeno »težo«. Je pa zunaj meja večji trg, ki je odprt za vse mogoče, več ljudi posluša določeno zvrst glasbe. Vendar je treba poslušalce doseči, prvi korak pri tem pa so koncerti.

NAJNOVEJŠI VIDEOSPOT PRVEGA SINGLA Z VAŠEGA NOVEGA ALBUMA LABIRINT SE IMENUJE BOŽJA. ZA KAKŠNO VRSTO BOŽANSKOSTI GRE?

Najbrž si besedilo pesmi lahko razloži vsak po svoje. Predvsem pa gre za izpostavljanje pozitivne plati življenja, za pozitivno energijo, ki jo mora odkriti posameznik v sebi. Zgodba »Božje« je preprosto zgodba odločitve za dobro, ne glede na to, kakšno ime nosi. Tudi videospot je posnet kot borba med dobrim in zlim v posameznikovi psihi. Ta borba se dogaja v vsakem izmed nas, stvar posameznika pa je, za katero stran se odloči.

KAJ DELATE, KADAR NE DRŽITE V ROKAH MIKROFONA, KITARE IN DRUGIH GLASBENIH INSTRUMENTOV?

Poleg glasbe nas povezuje še precej drugih dejavnosti, predvsem umetnost in šport, s katerim se vsi zelo veliko ukvarjamo, Mark je celo fitnes trener in svetovalec za zdravo prehrano, za vadiatelja se poleg plezanja in kolesarjenja izobražuje tudi Jure, ravno tako pa v fitnesu redno in pridno vadi Apolonija. Večji del moške ekipe je sestavljen iz bivših smučarjev skakalcev, tako da imamo resno športno udejstvovanje v krvi. Športnemu načinu življenja pa je seveda primerna tudi naša prehrana.

Apolonija je sicer grafična oblikovalka, ovitek albuma, internetna stran in vsa grafična podoba benda je njeno delo, s slikarstvom, grafiko, kiparstvom in fotografijo pa se ukvarja Boris, likovni pedagog in mentor na Projektne učenju za mlajše odrasle.

ZA RAZLIKO OD VEČINE ROCK SKUPIN TOREJ ŽIVITE ZELO ZDRAVO IN ŠPORTNO, VAŠI KONCERTI PA SO VSEENO ZELO ENERGIČNI IN EKSPLOZIVNI. TOREJ GLASBA IN ZABAVA NISTA NUJNO POGOJENA Z ALKOHOLOM IN DROGAMI. KAJ VAM DAJE ENERGIJO ZA NASTOPE?

Kot rečeno, smo v formi in nas nastop fizično niti ne utruja toliko, alkoholnih pijač pa ne pijemo niti pred niti med koncertom. Se znamo zabavati brez. Prava energija pride iz same

ljubezni do glasbe, ki jo sami ustvarjamo, in ta energija se sigurno kaže na odru, v kolikor pa je še publika prava, to pa je potem pravi bum, to te ponese.

KAKŠNI SO NAČRTI ZA BLIŽNJO IN DALJNO PRIHODNOST LUNAPARKA?

Večino časa bo posvečeno predvsem intenzivni promociji aprila izdanega prvenca Labirint, pravkar je bil »v eter« spuščen nov singel Fake, pripravljamo se na snemanje novega videospota, v pripravi pa je že angleška verzija albuma, saj je prodor izven slovenskih meja vsekakor naša dolgoročna vizija.

KAKO VIDITE VLOGO MLADINSKE KARTICE EURO<26 V ŽIVLJENJU MLADIH?

Kartica, ki mladim omogoča obilo ugodnosti in popustov pri potovanjih in raznih aktivnostih, je vsekakor dobrodošla za sicer aktiven in avantur željan, toda finančno precej omejen študentski oz. mladostniški žep. V kolikor pa kartica poleg vseh ugodnosti prispeva k preseganju meja, tudi tistih v glavah, in k združevanju mladih iz vse Evrope, pa je to samo še večji plus.

IMATE KAKŠNO SPOROČILO ZA BRALCE REVIE 26?

Vsekakor, imejte se fino, bodite odprti za vse, kar prinese življenje, zabavajte se, uporabljajte glavo, da vas preveč ne zanese, in izkoristite talente, ki jih imate. Vse skupaj pa naj bo zabeljeno z dobro glasbo.

CD

novosti

NINE INCH NAILS – With Teeth

Nemogoče je mogoče. Pripnite se, ker bo tole velik šok. Trent Reznor, mnogokrat edini član »skupine« Nine Inch Nails, je ... srečen. No, vsaj srečnejši. Po šestih letih prvi avtorski album Nine Inch Nails predstavlja bivšega odvisnika v novi luči. Plošča ima še vedno kultni prizvok Nine Inch Nails, Reznor se je rešil odvisnosti, ugledal luč, odigral vse inštrumente in ugotovil, da ima za kaj živeti. Prerajeni Trent je priznal, da ima tremo pred turnejo, kar samo po sebi govori o pomembnosti izdelka. Tokratni je precej drugačen – a ne le glasbeno; globoke izpovedne pesmi se sprva zdijo, kot da niso prišle izpod peresa večnega skrivnostnega temačneža. Ha, tu najde celo kako skladbo, ki utegne spominjati na balado! Vendar plošča ima zobe; grize in preden ugrizne, še pove zakaj. Nedvomno nekaj novega.

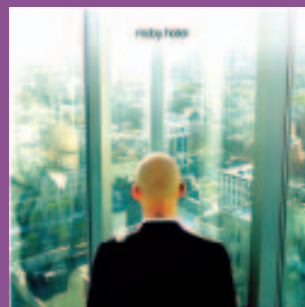
GARBAGE – Bleed Like Me

Najnovejša plošča skupine Garbage, ki se je po štirih letih končno nehala pripraviti in stopila skupaj, nedvomno krvavi. Shirley Manson – pevka, ki jo imenujejo za zmes Chrissie Hynde in Debbie Harry – je zapustila svojega moža, zbrala vso svojo energijo in jo preusmerila v aktivno prebolevanje. Plošča kar kipi od čustev in Shirley je našla veliko načinov, kako jih kanalizirati. Zvoki so zelo značilni za Garbage, glasba je nedvomno prepoznavna, vendar je tu tudi Garbage, kot jih nismo vajeni. Njihova besedila so bila navadno precej skrivnostna in Shirley je nerada govorila o tem, kako so nastala, komu so namenjena in o čem natanko govorijo. Rekla je, da rada pušča svoje oboževalce do lastne interpretacije. Tokrat prostora za interpretacijo ni – Shirley je žalostna, strta in trpi. Njene brazgotine so globoke in se celijo počasi. In to pove zelo odkrito.

MOBY – Hotel

Moby je tisti fant, ki gre blazno na živce Eminemu in pri katerem imate pri vsaki plošči občutek, da se išče. Ne vem, če je našel sebe – nedvomno je našel še nek nov zven in nekaj samozavesti. Na novi plošči je precej bolj vokalen kot na vseh prejšnjih in morda ravno zaradi prerazporejene koncentracije trpijo besedila, ki so skorajda malce preveč preprosta za Mobyja. Kdo bi mislil, da je pomlad, kajti tudi Moby zveni srečen in morda na momente celo zaljubljen. Album je prav prijetno presenečenje. K sodelovanju je povabil Lauro Dawn, ki je svoj vokal prispevala za marsikatero skladbo na plošči. Njen glas popestri album in mu da popolnoma novo noto. In če ste pripravljeni dodati še nekaj novčičev, lahko dobite dvojni disk – Hotel: Ambient. Prva plošča je vesela in prav prikladna za začetek lepega dne, drugo pa lahko igrate pred spanjem, saj pomirja kot zeliščni čaj.

BECK – Guero

Večni luzer. Najverjetneje ne bo presegel svojega hit singla. In niti ne izgleda, kot da bi ga to skrbelo. Beckovi albumi zvenijo kot neke nadrealistične sanje, ki si jih neizmerno želite razjasniti, pa vam niti najboljši razlagalci sanj ne morejo pomagati. Tokratni album je naslednik Sea Change – plošče, ki je bila najbolj jasno izpovedna zadeva, kar jih je kdaj posnel. Zato se je Beck vrnil k svoji premaknjenosti in v svoje skladbe vključil nekaj zvokov video igrice, nepovezano vpitje v španščini in celo rime o lizikah. Res je, da je tokrat celo našel kakšen baladni zvok, vendar celotni album zveni kot zmes vseh njegovih albumov in nič novega. Album ni zanič, vendar razen kakih dveh izjem niti nima nepozabnih melodij. In če k temu dodamo dejstvo, da v kar treh skladbah lahko ob refrenu z Beckom požete na-na-na, me zanima, če bo Beck naslednji, ki ga bo imel v želodcu Eminem.

ABCD elektro

TERMIN DUB JE PRVOTNO OZNAKA ZA TIP GLASBE, KI JO PREDSTAVLJAJO INSTRUMENTALNI REMIKSI ŽE OBSTOJEČIH KOMADOV, SPREMENJENI Z UPORABO ZVOČNIH EFEKTOV, KI TAKO POSTANEJO ENA IZMED GLAVNIH KOMPONENT GLASBE. POUJARJENA STA BOBEN IN BASOVSKA LINIJA, VOKALOV VEČINOMA NI, ALI PA SO PRIDANI OZ. OHRANJENI "SPEŠTANI" VOKALI IZ ORIGINALA, VČASIH SO DODANI TUDI ZVOKI SIREN, STRELJANJA, RAZNI ŠUMI. SAMO IME "DUB" IZHAJA IZ TERMINA "DUB PLATE", KI JE PREDSTAVLJAL INSTRUMENTALNI KOMAD NA B-STRANI, TOREJ "ODPADEK", S KATERIM JE BILO TREBA ZAPOLNITI PRAZEN PROSTOR NA SINGLE PLOŠČI, MEDTEM KO JE BIL NA A-STRANI PONAVIDI POSNET KAKŠEN REAGGAE ALI SKA HIT.

KAKO SE JE VSE ZAČELO

Korenine duba segajo v pozna šestdeseta na Jamajko, kjer je elektro inženir Osbourne Ruddock (a.k.a. King Tubby) popravil radijske in televizijske aparate, manipuliral z zvoki ter se igral z reverbi, delayi in ekvilajzerji in tako spremenil mešalno mizo v inštrument, didžej pa je tako postal izvajalec. V Združenih državah Amerike so bili takrat v modi veliki swing orkestri, ki so hodili na turneje in so postopoma začeli igrati drug tip glasbe (bop, r&b). Trend se je počasi preselil na Jamajko, številčne orkestre pa so nadomestili ogromni sound sistemi, saj je bilo ceneje najeti nekaj didžejev kot pa množico bolj ali manj profesionalnih glasbenikov. Tovrstni nastopi so bili edina priložnost, da je lokalno občinstvo spremljalo glasbene novosti, saj jih večina ni imela radijskega sprejemnika. Za razvoj duba ima veliko zaslug tudi King Tubby, ki je v sedemdesetih začel sodelovati z Edwardom Backfortom (U-Royem), ki je vzel mikrofona v roke in začel po svoje pred občinstvom odgovarjati posnetim pevcem. Ta vokalna oblika

se je imenovala toasting in jo nekateri še danes priznavajo za prednika repanja. Tako se je rodil sodobni MC (Master of Ceremonies; kasneje napačno razlagan kot tudi Mike Controler), ki ga poznamo iz današnjih elektronskih žanrov, kot so drum and bass, trip hop ter jungle. MC je bil šef zabave, bil je tisti, ki si je potem, ko je zavrtil hitič s prve strani plošče, privoščil še malo nakladanja in vzpodbujanja občinstva z instrumentalno dub podlago z druge strani plošče, ki se je imenovala tudi DeeJay version.¹

Med začetnike duba se poleg Tubbyja prištevajo še Mad Professor, Lee Scratch Perry, Augustus Pablo. Dub se je konec prejšnjega stoletja pomešal z novodobnimi elektronskimi žanri, skozi čas pa je vplival na skupine in posameznike iz raznih glasbenih podzvrsti (The Clash, Bill Laswell, Tricky, Massive Attack, The Orb, Chemical Brothers, Portishead, Dj Spooky ...).

SOUND SYSTEMS

Sound system je v osnovi sinonim za veliko jamajško premikajočo se poulično zabavo, nekakšno predpotopno Love parade. Po letu 1950 se je v getih Kingstona pojavil nov tip zabave – didžeji so na tovornjake naložili generatorje, ogromne zvočnike in gramofone ter naredili ulično zabavo. Najprej so vrteli rhythm & blues, nato pa so se v glasbo prikladli bolj lokalni elementi. Didžej je pobiral prispevke in prodajal hrano ter alkoholne pijače, kar se je v takratni jamajški nestabilni ekonomski situaciji izkazalo za kar dober izkupiček ter je posledično tudi vplivalo na to, da je bila borba za občinstvo med lokalnimi sound sistemi zelo huda.

DUB POEZIJA

Je poezija, ki se je v sedemdesetih recitirala na reggae podlago, vsebina pa je bila ponavadi socialna ali politična. Za razliko od mc-janja, ki je povečini nastajalo sproti in po občutku, je bila dub poezija vnaprej pripravljena ter posebej zanjo napisana tudi glasba. Med glavne predstavnike se prištevajo Linton Kwesi Johnson, Benjamin Zephaniah, Mutabaruka in drugi.

onike: DUB

DUBTRONICA

Je oznaka za mešanico duba, breakbeata in trip hopa ter ambientalne lounge glasbe. Mednje nekateri prištevajo Pole, Thievery Corporation, Dubtronic Science in druge. Oče dubtronice naj bi bil angleški producent Adrian Sherwood, ki je leta 1980 začel združevati svoje studijske spretnosti z ljubeznijo do reggae-ja ter ustanovil založbo On-U Sound.

DOMAČA SCENA

V Sloveniji se je zadnje čase dub in reggae scena vrtoglavo razvila, saj obstaja ogromno krujev, ki vrtijo roots, dub-reggae, dancehall glasbo ter prirejajo glasbene dvoboje ter klubske večere, da sploh ne omenjamo reggae dogodkov na prostem. :: DUB SYSTEM :: Skupina treh didžejev – Ata R, D*Sun, Yidaki in dveh mc-jev – Jawa, Tapiman, ki s pomočjo inštrumentov raziskujejo, kje dub reggae korenini in kje se konča danes (down tempo, jungle, trip hop ipd.).

:: DUBTAFARI SOUND SYSTEM :: Ekipo sestavljata selektorja Ohoro in Ziggy, ki jo poleg dobre muzike odlikuje še prepoznavna grafična podoba promo materiala ter legendarnih papirčkov za zvijanje.

V zadnjih nekaj letih se je dub scena razvila tudi na področju bivše Jugoslavije.

:: RADIKAL DUB KOLEKTIV :: Gre za zagrebško mnogočlansko zasedbo, ki igra dub reggae na elektro osnovi, pomešan s pihali. Eksperimentalni zvok izvaja s sintesajzerjem in efekti, ki se jim občasno pridruži tudi ženski vokal. Njihov prvenec z naslovom Radikal dub kolektiv je naletel na zelo ugodne kritike in skupina ima za sabo že kar nekaj nastopov. Njeni člani so zelo aktivni na domači sceni ter organizirajo partije in poslušalnice, pa tudi pri nas smo jih že lahko videli. Trenutno skupina pripravlja izid drugega albuma Bas mater. www.radikaldubkolektiv.net

:: DARKWOOD DUB :: Fantje prihajajo iz Srbije, mnogi pa se jih spominjajo, ko so pri nas nastopili leta 2000 v okviru Novega rocka. Igrajo mešanico meditativnih ritmov dub-a, pop-a, ska-ja in reggae-ja, ki ga še bolj drastično začini nekoliko hladni, a še vedno osebni vokal. Njihov prepoznavni pečat predstavljajo ponavljajoči se vzorci, ki so dobera prežeti z žlahtno elektriko. Do sedaj so izdali pet albumov; priporočamo zadnja dva: Elektro pionir in Život počinje u 30-toj.

www.darkwooddub.com

:: NEOČEKIVANA SILA KOJA SE IZZENADA POJAVLJUJE I REŠAVA STVAR :: Še ena srbska zasedba, ki prihaja iz Beograda in se giblje na elektronskem polju nekje med dubom, trip hopom in breakbeatom. Zasedba je zrastle predvsem na improvizacijah po klubskih nastopih, kjer kombinira didžeja in glasbenike.

PRIPOROČLJIVO POSLUŠANJE

:: DUB SESSIONS

Založba Guidance izdaja serijalko pod naslovom Hi Fidelity Dub sessions, kjer so zbrani komadi različnih izvajalcev modernega duba. Na šestih kompilacijskih izdajah so se doslej pojavili Thievery Corporation, Kruder und Dorfmeister, Smith and Mighty, Groove Armada, Tosca, Dj Krush in drugi.

:: SELECT CUTS FROM BLOOD & FIRE

Založba Blood & Fire iz Manchesterja se je osredotočila na ponovne izdaje reggae muzike v nekoliko drugačni preobliki; stare klasike je oblekla v moderne ritme, ki so naletele na velik odziv po klubskih plesiščih. Na kompilacijah, ki so dobesedno prežete s pozitivno energijo, se tako pojavijo Horace Andy, Prince Alla, Big Youth, Gregory Isaacs ... Skratka, še ena kompilacijska serija, ki je NUJNO potrebna za razvajanje ušesnih kanalov z dub in reggae ritmi.

1 Pri hip hopu se termin DJ nanaša na tistega, ki vrti podlago, MC pa na tistega, ki na to podlago kuje rime, pri reggaeju DJ pomeni MC-ja, glasbeni podlagač pa se imenuje selector.